

N:o 158.

Af Herr Anders Andersson i Nyckelby: Om skyldighet för Riksbanken att i förhållande till värdet inlösa gammalt silfver- och kopparmynt.

Då inom den ort jag har äran representera hos allmänheten förekommer en mängd gamla koppar- och silfvermynt, hvilka knappt det är möjligt att realisera, emedan guldsmeder och kopparslagare icke kunna förmås att till något värdigt pris inlösa desamma, och då de ej heller uti den allmänna rörelsen man och man emellan emottagas såsom betalningsmynt, så har enda sättet hittills varit att försända dem till Stockholm för att derstädes antingen i Riksbanken eller hos enskilda vextlare få dem invexlade; men som dessa båda sätten äro dels besvärliga och dels kostbara samt för allmänheten mindre lämpliga, och då det väl bör vara bankens skyldighet, att ersätta gammalt icke gångbart mynt med nytt gångbart mynt, utan att innehafvaren af det gamla myntet derigenom förorsakas någon kostnad och förlust, samt detta kunde ske om banken uppdroge åt landtränterierna att inlösa gammalt silfver- och kopparmynt för dess räkning, så vågar jag ödmjukligen föreslå:

att Riksdagen behagade besluta, att det skall åligga banken att, i förhållande till värdet, genom landtränterierna låta inlösa gammalt silfver- och kopparmynt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Anders Andersson

i Nyckelby.